

[Statsministeren]

tekst, dagsordenen af 26. maj 1983 er et udtryk for. Det synes jeg jeg nu har sagt klart nok.

(Kort bemærkning).

Wilhjelm (VS):

Der var én eneste bemærkning i udenrigsministerens svartale, som jeg gerne vil kommentere, dels fordi jeg mener, den er rigtig, dels fordi jeg mener, den er en sønderlemmende karakteristik af NATO.

Det var, da udenrigsministeren sagde – jeg tror, det er helt loyal refereret –: vore partnere vil ikke lytte til os, hvis vi ikke er solidariske. Udenrigsministeren sagde ikke, at de ikke ville rette sig efter os. Han sagde heller ikke, at de ikke ville respektere os. Men han sagde, at de end ikke ville lytte til os, og det synes jeg er stærkt sagt af en udenrigsminister for en regering, som mener, at NATO er garanten for demokratiet, for vores ret til selv at bestemme, hvad vi vil. De vil end ikke lytte til os.

Jeg tror, det er en rigtig konstatering af udenrigsministeren. Jeg tror, det er en helt korrekt vurdering af NATO. Jeg synes, det er interessant, at udenrigsministeren også er nået til den vurdering.

Så kunne man selvfølgelig spørge; hvorfor skal vi så vedtage noget, som de end ikke vil lytte til? Det tror jeg aldrig udenrigsministeren eller hans regering kommer til at forstå. Men jeg vil alligevel godt sige det: det skal vi ikke i nogen som helst illusion om, at de vil lytte til os i NATO, men det skal vi, fordi det er en opmuntring for de folkelige kræfter i de andre lande, der også forsøger at vende deres NATO-regering imod de raketter.

(Kort bemærkning).

Arentoft (FP):

Fremskridtspartiet tager altid stilling i en sag, og vi stemmer ja eller nej, når vi har vurderet sagen, og ikke dette ynkelige med at undlade at stemme. Jeg er dybt skuffet over, at regeringen tager et sådant standpunkt at undlade at stemme. Jeg sagde i mit første indlæg, at jeg ikke fatter, at regeringen overhovedet vil blive ved med at lade sig køre rundt i manegen af hr. Lasse Budtz og hr. Anker Jørgensen, og hvem det nu ellers er fra socialdemokratiet. Så fremskridtspartiet

vil fortsat, som vi har tilkendegivet, stemme nej.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg ved ikke, hvorfor jeg her for en 4-5 minutter siden kom til at se et syn for mig. Jeg så Mikkel Ræv, der fortalte, hvordan han nu havde sluttet en god kontrakt om, hvordan han skulle pleje de rare gæs og ville sørge for, at de nok skulle komme frelst i havn. Han ville ikke gøre dem noget ondt. De skulle nok blive plejet godt af Mikkel Ræv.

Dermed har jeg sagt noget om den tillid, jeg har til, at statsministeren vil leve op til den dagsorden, som vi vedtager om lidt. Jeg tror ikke rigtig på det, men jeg vil være med til at vedtage den. Regeringen er i hvert fald juridisk forpligtet til at leve op til den, det vil jeg da lige gøre opmærksom på. Men hvis man lever op til den på samme måde, som man levede op til den dagsordenen af 26. maj, tror jeg, det går galt.

Vi har ikke fået noget svar fra udenrigsministeren på det spørgsmål, hr. Steen Folke stillede om udenrigsministerens udtalelse i radioen i august måned, hvor udenrigsministeren klart gik imod en forlængelse af forhandlingerne, efter at vi herinde i folketinget den 26. maj havde stemt om, at vi skulle gå ind for en forlængelse af forhandlingerne. Det har vi ikke hørt noget om. Jeg vil i hvert fald gøre statsministeren opmærksom på, at der i denne tekst, så det ikke skal misforstås, ikke bare tales om at fremføre nogle synspunkter i NATO, men der tales om at øve en aktiv dansk indsats efter de retningslinjer, der er nedfældet i dagsordenen. Det vil også sige i De Forenede Nationer, hvor der kommer et rumænsk forslag til afstemning, hvor man appellerer om en udsættelse af udstationeringen og en forlængelse af forhandlingerne. Jeg går ud fra, at når vi nu vedtager dette dagsordensforslag, er det klart, at Danmark støtter det rumænske forslag. Ellers ender dette her jo i rigsretten, hr. statsminister, og det ville være meget, meget beklageligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning